

Anem bé fins arribar al Coll de la Serpentine. Des d'aquí dividim per primer cop el Cerví, que no el tornarem a veure fins al darrer coll de la travessia. També veiem la Dent d'Herents. Ens quedem a 100m més pel Coll de Brenay. La neu estovada pel sol fa que s'enganxin immensos pans de neu a les pells. Per fer aquests darrers 200m necessitem a prop de dues hores. En Josep M. s'ha quedat sobre el Mur a fondre neu, ja que la Rosa està força enrera. Jo m'he avançat per tal d'obrir traça i, mentre els espero, faig el cim a peu. Quan ells arriben, és molt tard i ens espavilem a baixar. La baixada, malgrat que la neu no està en òptimes condicions, la disfrutem tot el que podem. Tot passant pel bell mig de la gelera, tardem una hora a arribar a la Cabana des Vignettes.

Assequem la roba. Bevem. Comencem a notar-nos deshidratats.

Ens fem una sopa de verdures, bou amb verdures i "muesli" amb llet. Anem a dormir aviat. Demà més que dura, l'etapa que ens espera és llarga.

DIVENDRES, 31 DE MAIG

No volem cometre el mateix error d'ahir i hem posat el despertador a les 4h. Quan sona, veiem que la Rosa no és al seu lloc. De l'altre costat de l'habitació se sent la seva veu: "Aquesta nit sí que no he pogut més, els vostres ronquets eren insuportables".

La sort no ens acompanya: la boira és present per sota i per damunt del refugi. Mirem l'altímetre i veiem que la pressió no ha baixat —sort—. Ens preparam "nattillas al plàtano", xocolata desfeta en pols, "muesli" i xocolatines. Ens disposem a sortir. Hem de baixar a la gelera per tornar a remuntar 400m de desnivell fins els coll de l'Eveque. Aquest coll gaudeix d'una bellesa particular, ja sigui per la seva amplada o bé per la seva vista. Darrera nostre, el Mont-Blanc apareix net de núvols. Davant nostre i a contrallum, endevinem una esvelta Dent Blanche. Després de menjar quelcom, iniciem la baixada amb neu dura. Bona Baixada! Amb un llarg "xus" ens plantem a la gelera d'Arolla. Posem pells i ens disposem a enfilear el coll de M. Brulé (400 m de desnivell aprox.). El darrer tall és realment dret. Segons

les condicions en què es troba la neu, cal treure els esquís. Els meus companys així ho fan, jo arribo a dalt amb els esquís als peus. Tornem a veure la Dent Blanche i també el Tete de Valpeline, i el corresponent coll de Valpeline. Ens el mirem amb desig. Tenim ganes de ser-hi. Només ens falta travessar la gelera de Tsan de Tsan, tot remuntant uns 400m més de desnivell. Aquest darrer tram es fa infernal. La gelera es converteix en un forn i l'aire sembla que no existeixi. Perdem dues o tres hores. Dalt del coll, fotografiem el Cerví i la Dent d'Herents, que els tenim a l'abast de la mà. Fem el darrer descens de la travessada pel mig de la gelera. Quan se'ns acaba la neu, comencem a caminar per entre rocs, gel, esquerdes, aigua, fang... És a dir, caminem pel mig d'una vall glaciària de llibre d'escola. Finalment trobem un rètol que posa: "Zermatt: 1h. 3/4". Només ens falta això! Tenim els peus i l'esquena desfets. (Ara, a més de les motxilles, també portem els esquís damunt les espatlles).

Amb tot això, a les 10 del vespre entrem a Zermatt. Busquem hotel i anem a sopar, tot deixant anar darrera nostre l'olor inconfusible d'haver assolit l'Alta Ruta.

COMPONENTS: Josep M. Bosch
Rosa de la Cueva
Carles Busquets

Art Floral

C/. Barraquetes, 29   Telèfon 46.18.83
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

LA SELVA®

JOAQUIM ALBERTI, S.A.